Nider, Johannes: Praeceptorium divinae legis, sive Expositio decalogi
[Cologne: Ludwig von Renchen, about 1485] Seite 181

one nostroꝝ defectuū. ⁊ xp̄i magnitudine
aut iusticia. Sed amor iungendus ē quo
xp̄m nedū velut pijssimū prēm ⁊ bn̄factorem.
immo vitā cordis desiderem⁹ amplexib9 R Quo ad scd̄m principale de
effectib9 eukaristie ſm tho. sunt septē no-
tabiles di. xij. quarti. Et recipiunt̄ ad simi
tudinē cibi corꝑalis. Prim⁹ ⁊ principa
lissimus ꝙ nos deo ꝑ amorē ampli⁹ vnit
Iste eñ cib9 nō xp̄m in nos facit mutari
sed nos in xp̄m. ſm illud xp̄i ad aug. Ci-
b9 sum grandiū. cresce ⁊ mādicabis me.
nec tu me mutabis ī te sicͭ cibū carnis tue
sed tu mutaberis in me Secūdus ē restau
ratio deꝑditoꝝ in reꝑatōe cuiuscūq3 defe
ctus p̄cedentis. Tercius ē augmētū oīm
v̄tutū. Quartus remissio pctōꝝ venialiū
oīm aut multoꝝ quo ad culpā ſm ꝙ deuo
tio minor ⁊ maior ibi fuerit. Quintus est
remissio pctōꝝ mortaliū si inuenit in sub
iecto. nō in ꝯscia mō supradcō vel tacto.
Sextus ē remissio pene debite ꝓ mortali
⁊ veniali in toto vel in pte. Sz hoc dt̄ tho.
facit eukaristia solū qn̄ est sacrificiū. vt in
missa ꝓ aliquo lcā q̄ certū valorē h3 ad sa
tisfaciēdū. ⁊ vltra illū h3 efficaciā ex deuo
tōe ministri ⁊ ꝓcurātis missam Septim⁹
ē remissio fomitis vt minus ꝓm sim⁹ ad
vitia. Facilius eñ cauet q̄s futura etiam
mortalia roborat⁹ hoc pane. hec tho. vbi
prius L Quo ad terciū principale de
freq̄ntatōe eukaristie q̄rit scūs tho. in. iiij.
di. xij. An q̄libet die possit quis eukarstiā
sumere. Rn̄. In hoc sacro requirit̄ ex pte
recipientis desideriū ꝯiunctionis ad xp̄m
qd̄ facit amor ⁊ reuerentia sacramenti. q̄
ad donū timoris ptinet. Primū incitat
ad frequentatōem huius sacri quotidia-
nā. sed secundū retrahit. Vn̄ si aliquis ex
ꝑimētalr̄ ꝯgnosceret ex quotidiana sum
ptōe feruorē caritatis augeri. ⁊ reuerentiā
nō minui. deberet quotidie coīcare. si aūt
sentiret ꝑ quotidianā freq̄ntatōem reue-
rentiā minui. ⁊ feruorē nō multū augeri
talis deberet interdū abstinere vt cū maio
ri reuerentia ⁊ deuotōe postmodū accede-
ret. vn̄ q̄ntum ad hoc vnusquisq3 relinq̄n
dus est iudicio suo. Et hoc est qd̄ aug. dt̄.
Dixit quispiā nō eē accipiēda3 quotidie
eukaristiā. Alius affirmat quotidie sumē
dā. faciat vnusquisq3 qd̄ ſm fidē suā pie
credit faciendū esse. hec aug. Et ꝓbat exē
plis zachei ⁊ centurionis quoꝝ vnus rece
pit dn̄m gaudens Ali⁹ dixit. Nō sum di
gnus vt intres sub tectū meum. ⁊ vterq3
miam ꝯsecutus est. hec tho.

Capitulum. xiiij. A

Um autem in
ter ea q̄ sanctificanda sunt locus
dei ꝯtineat̄. Idcirco de sanctificatōne ⁊ ve
neratōe scōꝝ locoꝝ. puta altaris. ecclesie
⁊ cimiterij tria sunt videnda. Primo cur
ecc̄ie scificari debeant. ⁊ ꝑ que. Scd̄o cur
orō vel alij cultus latrie in ecc̄ia facti deo
plus placeant ⁊ citius impetrēt ceteris pa
rib9 q̄3 si extra locū sacꝝ fierent. Tercio ꝑ
q̄ dehonestent̄ loca deo sacrata. B
Quātū ad primū notādū ꝙ ecc̄ia freq̄n
tanda ē sex de causis q̄s scūs Tho. posuit
suꝑ illud Jo. ij. Nolite facere domū p̄ris
mei domū negociatōis. Ecc̄ia inquit fre
quentāda est ꝓpter scōꝝ reliquias. sacroꝝ
efficacias. officioꝝ freq̄ntias. angeloꝝ re
sidentias. multas indulgētias. ⁊ mortu
oꝝ indigentias. hec tho. in postilla. Idcir
co dt̄ beatus aug. in regula sua. In orato
rio nemo aliquid agat nisi ad qd̄ factū ē.
vn̄ ⁊ nomē accepit Et cām assignat. d. vt
si forte aliqui etia3 preter horas ꝯstitutas
si eis vacat orare voluerint. nō sint eis im
pedimēto q̄ ibi aliq̄d agēdū putauerīt.
C Sz dubitat̄ an tpe grē dēat esse locus
orandi spālis Videt̄ ꝙ nō. q2 mlieri Jo.
iiij. de loco orādi q̄renti ihesus rn̄dit. Ve
nit hora in qua veri adoratores adorabunt
in spū ⁊ veritate. Rn̄. hūbertus in regule
expositōe. Nō ē in loco ponēda talis fidu
cia ꝙ credat aliq̄s alibi se nō posse exaudi
ri. sicͭ fecerūt aliqui iudei. s3 curandū est ex
alijs trib9 causis de loco Primo q2 si nō
eēt aliq̄s locus deputat⁹ orōni tūc nescire

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-150/0181
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG